

יום שלישי, כ"ט באייר תשפ"ה

27 במאי 2025

נאומו של מפקד חטיבה 188 היוצא, אלוף משנה א'

מפקד פיקוד הצפון האלוף אורי גורדון,
מפקד פיקוד הדרום האלוף יניב עשור,
מפקד אוגדה 36,
קצין השריון הראשי יו"ר עמותת ברק מר' רועי שפושניק וחבר הועד המנהל,
תורמי העמותה וידידי החטיבה,
משפחות שכולות יקרות ואהובות,
פצועי החטיבה,
משפחתו של א',
משפחתי האהובה והיקרה,
סמח"טים, המג"דים האורגניים ושל הצק"ח,
מפקדי וחיילי חטיבה 188 וצק"ח 188 בסדיר ובמילואים, שלום לכולם, תודה רבה שהגעתם לטקס,
אני מודה לכם מעומק ליבי ומעריך מאוד.
במאי 23 במדשאות אתר ברק שם בביתנו בעליקה קיבלתי את תפקיד חיי ואיתו את האחריות
הגדולה להוביל אתכם אנשי חטיבה וצק"ח 188 במלחמה, האחריות כוללת בתוכה שני מרכיבים
עיקריים – אחריות למשימה ואחריות לאנשים.
במאי 23 ידענו שאנו צריכים להיות מוכנים אך לא שיערנו שנפגש שנתיים לאחר מכן ואנו עוד
בעיצומה של המלחמה הארוכה בתולדותינו.
באותה השנה ציינו בגאווה ובכאב את שנת ה-50 למלחמת יום הכיפורים, למדנו רבות על המלחמה
ועל משמעות המוכנות, למדנו על הכשלון שבהפתעה ולצד זה על הגבורה של הלוחמים ומפקדי
החטיבה 50 שנים אחרי, וכשלון מהדהד היכה בנו שוב. הטבח הנורא שהתרחש בישובי הנגב המערבי
ע"י ארגון הטרור הרצחני חמאס גרם לנו לצאת למלחמה על קיומנו.
אנשי חטיבה 188 כמו אז גם היום, נענו אל התופת לחזית, שבראשנו להציל את אחינו ואחיותנו,
להרוג את האויב, ולהחזיר את השליטה על השטח. מאז אותו יום ארוך אנו נלחמים. במרחבים
המורכבים ביותר האפשריים, בסמטאות הצפופות של עזה ובקסבאות של לבנון.

לנגד עייננו תמיד – השבת החטופים, הכרעת האויב ולהבטיח ביטחון לאזרחי המדינה.

יצאנו למלחמה שאין צודקת ממנה, אני זוכר שבשבעה באוקטובר בעודנו שועטים על גבי הטנקים לעבר ישובי העוטף הבטחנו לעצמנו שכאן הכל ישתנה, אנו לא נאפשר יותר איום של צבאות טרור על הישובים המסמנים את גבולות המדינה.

בין המראות הקשים בשדה הקטל ותמרות העשן ידענו שזאת תהיה מלחמת דורנו. הבטחנו לעצמו שמהמקום הזה מהאדמה הזו שספגה את האסון הנורא, ממנה תצמח התקווה, ממנה תצמח הרוח. הבנו שזאת תהיה מלחמה ארוכה שתדרוש מאיתנו נחישות גדולה ורוח בלתי שבירה.

את המלחמה הזו עושים האנשים, דור מופלא של לוחמים ולוחמות, של אנשי מילואים מסורים, של אנשי קבע וחיילים שנותנים את כל כולם למען הצלחת החטיבה והגדודים.

אמרתי לכם לא פעם, למלחמה יוצאים עם שיר בלב עם רוח ואנרגיה, רק ככה אפשר לשמר את הברק בעיניים לאורך זמן. אתם אנשי חטיבה וצק"ח 188 אתם ה"ברק בעיניים שלי" לפעמים ברק של דמעה על לוחם שנפל או נפצע ולרוב ברק של צחוק, התרגשות וגאווה.

בכל פעם שהסתובבתי איתכם בשדה הקרב או בנ"פחים שאבתי כוח עצום כוח שנובע מרוח הלוחמים והאנשים, כוח שמייחד כל כך את חטיבה 188. חגגנו בדרכנו את כל החגים מעבר לגבול והקפדנו לשמר את המסורת היהודית שמאחדת אותנו כל כך.

נלחמנו לאורך המלחמה בצמוד עם חטיבת גולני, יצרנו קשר חזק בין החטיבות, קשר של רעות והחוות לוחמים. במהלך הקרבות יצרנו צק"ח והצטרפו אלינו גדודים מעולים לאגרוף העוצמתי שנקרא "תחנות מנצח" לא עשינו כלום לבד, תמיד לצידנו שותפים רבים בקרקע ובאוויר וגם יהלום בתת"ק, המפקדה הקדמית המעולה שלנו בפקודו של מתן נתנה לנו את כל המעטפת להצלחה.

במשימות רבות שקיבלנו הקדמנו את "ש" הסיום שלנו ויזמנו משימות נוספות.

היוזמה היא הכרחית, כמו בטבע מים שאינם זורמים מעלים ריח רע, חטיבה, גדוד, פלוגה חייבת להיות כל הזמן בתנועה, כל הזמן בעשייה, תנועה ויוזמה מייצרת אנרגיה ומדבקת את כלל הסובבים.

תנועה גם יוצרת למידה והשתפרות, הקפדנו לאורך הדרך ללמוד מהטעויות שלנו ולהשתפר, להיות טובים יותר.

שנים התכוננו לקרב מול חיזבאללה ובשמונה באוקטובר 23 האויב מצפון הצטרף למלחמה, דבר שגרם לפינוי עשרות אלפי אזרחים מגבול הצפון. במהלך חודש ספטמבר 24 יצאנו למבצע "חיצי הצפון" שם ראינו את האיכות האדירה של החטיבה וצה"ל – במודיעין, באש ובתמרון.

ידענו שרק אם נשמיד את כפרי המחבלים נוכל לאפשר לתושבי הצפון היקירים לשוב לביתם, עשינו זאת במקצועיות אדירה וביוזמה להביא הישג בלתי הפיך.

גם לסוריה יצאנו ותמרנו במרחבים בהם גיבורי 73 רשמו את ההיסטוריה.

בשבועיים האחרונים החטיבה תוקפת בעוצמה בחירבת אחזיעה, כאן מאחורינו, אותו כפר מחבלים ארוך שממנו פשטו בשבעה באוקטובר מאות מחבלים לניר עוז ונירים. אין לנו יכולת להחזיר את הגלגל אחורה, האסון הגדול מאז הקמת המדינה כבר קרה, אך תחושת השליחות שעטפה אותנו ביציאה למשימה היא תחושה גדולה של מחויבות ותיקון, כאן בשדות הנגב המערבי נבטיח לא עוד כפר מחבלים רצחני מעל ישובי העוטף ומעל שדות החקלאים, לא עוד אויב ובתי מחבלים מעל ניר עוז. חירבת אחזיעה הוחרבה ואיתה תשתיות המחבלים ומנהרות חמאס. גם במשימה הזו לאחר יותר משנה וחצי של מלחמה מה שנתן לי את הכוח זה אתם – האנשים.

לצערי לא הצלחתי להחזיר את כולם הביתה בשלום, במהלך המלחמה נפלו תחת הצק"ח ומכוחות החטיבה האורגנים 28 לוחמים, 28 משפחות שבניהן לא שבו, שאיבדו את היקר מכל, הן מצטרפות ל-358 נופלי החטיבה במערכות ישראל. רבים אחרים נפצעו בגוף ובנפש וחלקם עוד נמצאים בשיקום. אנו מחויבים להמשיך ברוחם ולאורם. אתן משפחות יקרות לעד תהיו חלק מאיתנו, נמשיך לזכור ולהזכיר את יקיריכם, נמשיך לספר את סיפורם לדורות קדימה, יחד עם עמותת ברק נמשיך להיות לצידכם ואיתכן. אבקש לפנות אליכם בסליחה, סליחה שלא הצלחתי להשיבם הביתה בשלום, הם תמיד יהיו בליבי ובמחשבותיי. גם את הפצועים נמשיך ללוות ונאחל להם בריאות איתנה.

בהזדמנות זו ארצה להודות לאנשים רבים, לצערי לא אצליח לכולם ולכן אמעיט בשמות. שום דבר ממה שעשיתי במלחמה הזאת ובתקופת הפיקוד שלי על החטיבה המופלאה הזאת לא עשיתי לבד. לצידו היו האנשים הטובים ביותר, תמיד רצו בהצלחתי ובהצלחת החטיבה.

ראשית תודה למפקדי – מפקד הפיקודים האלוף גורדין, והאלופים פינקלמן ועשור ומפקדי האוגדה (מורן ודדו) – תודה על האמונה בחטיבה ובי, תודה על שסמכתם עלינו ואפשרתם לנו לצאת למשימות המורכבות ביותר, תודה על פיקוד מכוון משימה ובגובה עיניים, על ביקור בשטח שנותן רוח, על גיבוי והכוונה גם ברגעים הקשים, תודה שהובלתם אותנו.

הרמ"ט המנלחים והקדמית המעולה, תודה על מחויבות אין קץ, על מקצועיות ונחישות בביצוע המשימה.

הסמח"טים בסדיר ובמילואים מטה החטיבה ואנשי הקבע – תמיד עשיתם הכל שרק דבר אחד מוביל אתכם – הצלחת החטיבה. איתכם כל דבר אפשרי, אין דבר שאינו בר השגה. אתם עוצמה אדירה לחטיבה ולצה"ל בכלל. תודה רבה.

מפקדי הגדודים - בחטיבה ובצק"ח, זכיתי אני וזכינו כולנו במפקדי הגדודים הטובים בצה"ל, זכינו שאלו הם עמוד האש לפני המחנה, מפקדים עם דוגמא אישית בלתי רגילה, יוזמים ודבקים במשימה. מפקדי גדודים נחושים שאיתם ידעתי, שום אויב לא יצליח לעמוד מולנו. זכינו שאתם פיקדתם על דור הלוחמים הזה ואין ראויים ממכם למשפט שאיתכם כל אם עבריה יודעת שהפקידה את מיטב הבנים בידי המפקדים הראויים. אתם ראויים לכל שבח.

דור המ"פיים של חטיבה 188 הוא מהמשובחים שיש בצה"ל, אופן התפקוד שלכם תחת אש, בחום ובקור ולאורך זמן הוא בלתי רגיל ומטעין את כולנו ברוח מנצחת. תודה על שותפות והובלה. אנשי חפ"ק המחט - מעל 180 ימים היינו מעבר לקוי האויב, שם יחד במקום בו מתקבלות ההחלטות הקשות אתם הייתם לצידי ללא מסכות וללא פוזות קיבלנו החלטות גורליות לביצוע המשימה ולאנשים. לאורך כל התקופה ידעתי שיש סביבי צוות של אנשים מחויבים, מקצועיים דבקים במשימה ונועזים. לא יכולתי לבקש צוות עוטף טוב ממכם.

מאחורי העשייה והלחימה בחזית הייתה לנו רוח עצומה שנקראת עמותת ברק, העמותה בהובלתו של רועי עשתה ככל יכולתה לדאוג ללוחמים, לאנשי הקבע ומשפחותיהם ולחיילים בעורף. לצד הדאגה והפעולה המתמשכת לטיפול בפצועים ובלווי המשפחות השכולות.

רועי, אתה שותף וחבר נפש. אתם פצצת אנרגיה ורוח שקיימת רק בחטיבה שלנו. תודה על שותפות אמיתית לאורך הדרך.

מ', חבר אהוב ויקר. אני מעביר אליך את הפיקוד בצניעות אך בגאווה גדולה. אתה מקבל היום את הזכות לפקד על חטיבה 188. חטיבה שהיא בית לשנינו, אין שמח ממני שהפיקוד עובר לידיך הבטוחות.

תמי, תקופה מורכבת לפניכם, זאת האמת אך לצד הקושי ישנו גם סיפוק גדול וגאווה אדירה, מאחל גם לך ולמשפחה רגעים רבים של נחת ואושר.

מ', בעוד מספר דקות אעביר אליך את נס החטיבה ואיתו את הפיקוד - מעכשיו כולנו חיילים שלך.

משפחתי היקרה, אתחיל מהורי - בבוקר השבעה באוקטובר עת שדהרנו עם הטנקים בשדות החקלאים ובקיבוצים מראות נוף ילדותי עלו מיד, מאז אני יודע שאתם לא ישנים. שתדעו שבזכות החינוך שלכם לאהבת הארץ ולהגנת המולדת בזכות הערכים שהענקתם לי לאורך השנים היה לי מצפן ברור, אוהב אתכם ומודה מאוד.

שיר, שי, גל ושקד,

איזה שנתיים אה,

שיר, אין לי את המילים לתאר כמה אני אוהב ומעריך אותך. לפעמים אני שואל את עצמי איך את עושה את זה. בתקפות הארוכות בחפ"ק המח"ט אחרי אין ספור שבתות, שוחחנו רבות, אפילו קצת בצחוק מי עובד יותר קשה את או אני – לי אין ספק, היכולת להמשיך במסלול החיים תחת מתח עצום, להמשיך בגידול וחינוך הילדים תוך פיתוח קרירה אישית טובענית דורש כוחות על, את גיבורת העל שלי, אני אסיר תודה על השותפות שלך בחטיבה וכמו שהצוות (עדיה קצינת החינוך ועופר הקה"דית) אומרות לי – עזוב אל תקבל את ההחלטה, נשאל את המפקדת. בוב אני אוהב אותך ומעריך אותך. שי גל ושקד, אהבות הנפש שלי, תכף אבא בבית, נלך יחד להפועל, אבל בקשה אישית תנו לי זמן להתרגל לא מ-0 ל-100 אוהב אתכם וכבר מגיע.

אנשי החטיבה והצק"ח, הלוחמים וכלל החיילים המפקדים והנגדים – חטיבה 188 במלחמה זו עשתה היסטוריה שאותה תרגם יהונדב קצין המורשת בכישרון רב למילים, בתוכם קרבות קשים ומפוארים שגילמו את ערכי החטיבה. לא סתם אתם דור הניצחון - אנשי החטיבה פעלו תמיד מתוך תחושת אחריות אדירה למשימה ולאנשים.

אני רוצה להודות לכם ולבני משפחותיכם. תודה על האמון בי, תודה על הזכות שנתתם לי לפקד עליכם במלחמה הקשה והארוכה הזאת. עשיתי תמיד ככל יכולתי להיות ראוי לאמון והבטחון הזה. פיקדתי באהבה ואני הולך בגאווה גדולה. זכרו, משימתנו לא תמה, אתם תמשיכו להלחם ברוח איתנה, ביוזמה ודבקות במשימה תוך שמירה על ערכי צה"ל עד לניצחון.

תחנות "מנצח" - חטיבה וצק"ח 188 כאן קודקוד – לא נעצור, לא נרפא, לא נחדל עד השבת החטופים, עד הכרעת האויב.

תודה.